

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1981 பிப்ரவரி 23]

பிரிவு 2 முதல் 6 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு விற்பனை வரிச் சட்டங்கள் (திருத்தம், ரத்து சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 1/1981) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன் வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

3. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(இ) பகுதி நேரக் கிராம அலுவலர் பதவிகள் நீக்க சட்ட முன்வடிவு, 1981. ஆ.இ

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு பகுதி நேர கிராம அலுவலர் பதவிகள் நீக்கச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள ஆளுநர் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்.

5. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி

ஈ. பகுதி நேர கிராம அலுவலர் பதவிகள் நீக்க சட்ட முன்வடிவு, 1981.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : “ஆளுநர் அவர்களால் 13-11-1980 ஆம் தேதியன்று பிறப்பிக்கப்பெற்ற தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு பகுதி நேர கிராம அதிகாரிகள் பதவி நீக்க அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண் 10/1980) இப்பேரவை நிராகரிக்கிறது” என்கிற தீர்மானத்தை திருவாளர்கள் ரகுமான்கான், கு. பா. பழனியப்பன், துரைமுருகன் ஆகியோர் கொடுத்துள்ளனர். திரு. அ. ரகுமான்கான் தீர்மானத்தை மொழிவார்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.—

“ஆளுநர் அவர்களால் 13-11-1980 ஆம் தேதியன்று பிறப்பிக்கப்பெற்ற, தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு பகுதி நேர கிராம அதிகாரிகள் பதவி நீக்க அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண் 10/1980) இப்பேரவை நிராகரிக்கிறது”.

1981 பிப்ரவரி 26]

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : நான் அதை வழிமொழி கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன். “தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு பகுதி நேர கிராம அலுவலர் பதவிகள் நீக்கச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 12/1981) ஆய்வுக்கு *எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்,”

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை நான் சார்ந்து இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக கடுமையாக எதிர்க்கிறேன். முதலாவதாக இந்தச் சட்டத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்பாக ஒன்றை உங்கள் மூலமாக மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

கிராம அதிகாரிகள் இன்றைக்கு நியாயமான கோரிக்கைக் காகப் போராடிய நேரத்தில் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது பல பொய் வழக்குகள் எல்லாம் போடப்பட்டு இருக்கின்றன. தாயிடத்தில் குழந்தை பால் கேட்பது நியாயமான கோரிக்கை. கணவனிடம் மனைவி தன்னுடைய தேவைகளுக்காக கோரிக்கை வைப்பது நியாயமான கோரிக்கை. அதைப்போல இந்த அரசிடம் கோரிக்கை வைத்தால் அவர்களைச் சிறையில் அடைப்பதும், பொய் வழக்குகளைப் போடுவதும் முறையானது அல்ல. கிராம அதிகாரிகள் சமூக விரோதிகள் அல்ல. விவசாயிகளானாலும், தொழிலாளர்களானாலும், ஆசிரியர்களானாலும், சமுதாயத்தின் அனைத்துத் தரப்பு மக்களும் தங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைக்காகப் போராடுகின்றபோது, அரசு தடியடிப் பிரயோகம், துப்பாக்கிப் பிரயோகம், கண்ணீர் பிரயோகம், வழக்குகள் போடுவது, சிறையில் வைப்பது என்பது சரியான அணுகுமுறை அல்ல. ஆகவே, அரசாங்கம் அந்த கிராம அதிகாரிகளை முதலில் விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* 1981 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 29-ம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு கிறிப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1981 பிப்ரவரி 26]

இரண்டாவதாக, அவர்கள் மீது போடப்பட்டிருக்கின்ற பொய் வழக்குகளை வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்றும் வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் உரையில் கூட நம்முடைய அரசு ஒன்றைக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறது. வீட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஏழை எளிய மக்கள் குடும்பத்தில் வீட்டிற்கு ஒருவருக்கு வேலை கொடுப்போம் என்று சொல்லப்பட்டது. வீட்டிலே ஒருவருக்கு வேலை என்று சொல்லி விட்டு, கிராம அதிகாரிகளை வீட்டுக்குள்ளே போய் வேலை பாருங்கள் என்று அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்து இருப்பது எந்த விதத்திலும் முறையாக இருக்காது. 24,000 கிராம அதிகாரிகளை ஒரு மசோதா மூலம் வீட்டுக்கு போ, உனக்கு வேலை இல்லை என்று சொல்வது, அப்படி ஒரு மசோதா கொண்டு வருவது கறுப்புத்தனமான மசோதாவாகும்.

[பிற்பகல் 12.20].

நல்லது செய்யாவிட்டாலும் இந்த அரசு கெட்டதையாவது தடுக்க வேண்டும். புறநானூற்றிலே கூட நல்லது செய்து ஆற்றாராயினும் அல்லது செய்யாது ஓம்புமின்' என்று இருக்கின்றது. இந்தச் சர்க்காருக்கு அகநானூறு தெரிகிறதா அல்லது புறநானூறு தெரிகிறதா என்பது வேறு விவகாரம். ஆனால் இன்றைக்கு கிராம அதிகாரிகளை எல்லாம் வீட்டுக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். 24 ஆயிரம் பேரை வீட்டுக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். ஆனால் படித்த இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதற்காகத்தான் நாங்கள் இதுபோன்ற ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறோம் என்று இதற்குக் காரணமாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 24 ஆயிரம் கிராம அதிகாரிகளின் பதவியைப் பறித்துவிட்டு அவர்களை நடுத்தெருவிலே நிறுத்திவிட்டு படித்த இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு தருகிறோம் என்று சொல்வது முறையாக இருக்க முடியாது. மருமகள் கழுத்திலே தாலி ஏற வேண்டும் என்பது நியாயந்தான். ஆனால் அதற்காக மாயியார் தாலியை அறுக்க வேண்டும் என்று சொல்வது எப்படி நியாயமாக இருக்கும்?

இதைப்போல இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன், படித்த, பட்டம் பெற்ற இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு தரப்படவேண்டும் என்ற கொள்கைக்கு எதிராக நானும் நிற்கவில்லை, நான் சார்ந்திருக்கின்ற கட்சியும் நிற்கவில்லை. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் கேட்க விரும்புகிறேன். பி.ஏ. படித்தவர்கள், எம்.ஏ. படித்தவர்கள், பி.காம் படித்தவர்கள் ஆகியோருக்கெல்லாம் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு மருத்துவமனையில் இருக்கின்ற டாக்டர்கள் ஏதோ லஞ்சம்

1981 பிப்ரவரி 26]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

வாங்குகிறார்கள் என்று ஏதோ ஒரு குற்றச்சாட்டை சுமத்தி அவர்களை வெளியே போகச் சொன்னால் அது சரியா? பி.ஏ. படித்தவருக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கிறோம் என்று சொல் கின்ற வகையில் நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. எஸ்.டி.எஸ். அவர்கள் ஆப்பிரேஷன் தியேட்டருக்குள் போனால் எப்படி இருக் கும்? அதைப்போல பி.ஏ. ஏம்.ஏ., படித்தவர்களை என்னினியர் வேலை பார்க்கச் சொன்னால் எப்படி இருக்கும் பி.ஏ. படித்த வர்களை வக்கீலாக இருக்கச் சொன்னால் எப்படி இருக்கும்? ஆகவே கிராம அதிகாரிகள் பதவி என்பது ஒரு டெக்னிகல் ஜாப். அதாவது அந்தப் பணிக்கு வருகின்றவர்கள் உள்ளூர் காரராக இருக்கவேண்டும். மெயின்டனன்ஸ் அப் அக் கவுன்ட்ஸ் ஆக இருந்தாலும், ரெவின்யூ ரிக்கவரி, அடங்கல் போன்றதாக இருந்தாலும் இந்தப்பதவிக்கு பி.ஏ., ஏம்.ஏ. படித்த வர்களை நியமித்துவிட்டால் அவர்களால் இந்தப் பணியைச் செய்துவிடமுடியுமா என்று கேட்டால் முடியாது.

இன்னொன்றை நான் இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கேரளாவிலே பார்ட் டைம் வில்லேஜ் ஆபீஸர்ஸ் என்று இருந்த பதவியை புல் டைம் வில்லேஜ் ஆபீஸர்ஸ் என்று மாற்றி இருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாண்பு மிகு முதல்வர் அவர்கள் கூட அண்மையிலே கேரளாவுக்குத் தண்ணீர் விஷயமாகப் போய் வந்தார்கள். அது வரவேற்க வேண்டியதுதான். நாயனார் கூட தமிழ்ந்தான். நம்முடைய முதல்வர் அவர்களும் தமிழ்ந்தான், மன்றாடியார் அவர்களும் தமிழ்ந்தான். அவர்களை எல்லாம் பார்த்து வந்தார்கள். ஆனால் கேரளாவிலே உள்ள ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைக் கவனிக்கத் தவறிவிட்டார். அங்கே பார்ட் டைம் வில்லேஜ் ஆபீஸர்ஸ் என்று இருந்த போஸ்டை புல் டைம் வில்லேஜ் ஆபீஸர்ஸ் என்று ஆக்கிவிட்டார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் ஏற்கெனவே இருந்த அந்த பார்ட் டைம் கிராம அதிகாரிகள் அத்தனைபேரையும் அப்படியே அப்சார்ப் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதிலே கேரளா பாணியை நீங்கள் பின்பற்றி இருக்க வாமே. அவ்வாறு ஏற்கெனவே இருந்தவர்களை அப்சார்ப் செய்வதுதான் முறையானது என்பதை நான் இந்த நேரத்திச் செறிவிச்சச் கூட மைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முன்பு டிஸ்டிரிக்ட் போர்ட் இருந்தது. அவைகளை எல்லாம் சர்க்கார் அபாலிஷ் செய்தார்கள். ஆனால் அதிலே இருந்த ஊழியர்களை சர்க்கார் தெருவிலே விட்டு விடாமல் அவர்களுக்கு வேலை தரப்பட்டது. அதுபோன்று அண்ணா அவர்கள் தமிழகத் தின் முதல்வராக இருந்த காலத்திலே இரு மொழிக் கொள்கை தான் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்போது இந்திக்கு வேலை இல்லை என்ற நிலையில் இந்தி பண்டிட்களை எல்லாம் தெருவிலே விட்டுவிடாமல் அவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்புத் தரப்படவேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1981 பிப்ரவரி 26]

அண்ணா அவர்கள் செயல்பட்டார்கள். ஆனால் அண்ணா வழியில் நடக்கும் நீங்கள் அண்ணாவுக்கு விரோதமான முறையில் கிராம அதிகாரிகளை வீதியிலே நிறுத்துவது சரியானதாக இல்லை.

வல்லேஜ் ஆபீஸர்களை நீங்கள் புல் டைம் வில்லேஜ் ஆபீஸர்களாக ஆக்கி இருப்பதாகச் சொல்கிறீர்கள். ஆனால் அந்த பார்ட் டைம் பதவி என்பது புல் டைம் பதவி என்ற அளவிலே தான் மாற்றப் பட்டிருக்கிறதே தவிர அதாவது பகுதி நேரம் என்பது முழு நேரமாக மாற்றப் பட்டிருக்கிறதே தவிர அதனுடைய நேச்சர் ஆப் ஒர்ட் அதாவது கிராம அதிகாரிகள் ஆற்றுகின்ற பணியிலே எந்தவிதமான மாற்றமும் செய்யவில்லை. பார்ட் டைமாக இருக்கின்ற போது என்ன பணி செய்யப்பட்டதோ அதே பணிதான் புல் டைமாக மாற்றப்பட்ட பிறகும் செய்ய வேண்டும். அதாவது படகு ஒன்றுதான். அதை ஓட்டிக் கொண்டிருந்தவர்களை விட்டு விட்டு புதிதாக சிலரை அந்தப் படகில் உட்கார வைத்திருக்கிறார்களே தவிர வேறு எந்தவிதமான மாற்றமும் கிடையாது. கலெக்ஷன் ஆஃப் லேன்ட் ரெவின்யூ, கலெக்ஷன் ஆப் டேக்ஸ், கலெக்ஷன் ஆப் அதர் ட்யூஸ் போன்ற எதுவாக இருந்தாலும் பார்ட் டைம் ஆபீஸர் செய்த காரியத்தைத்தான் புல் டைம் ஆபீஸர்ஸும் செய்ய வேண்டி இருக்கின்றது.

அது மட்டும் அல்ல. இன்னொன்றையும் நான் இந்த அவையின் மூலம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கும், சர்க்காருடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்தப் பகுதி நேர கிராம அதிகாரிகளை முழு நேர கிராம அதிகாரிகளாக மாற்றப் போவதாக சொல்லப்பட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டத்தின் ஆப்ஜக்ட் அண்டு ரீசனிலே மிக முக்கியமாக கொடுக்கப்பட்டிருப்பது பார்ட் டைம் வில்லேஜ் ஆபீசர்களை புல் டைம் வில்லேஜ் ஆபீசர்களாக மாற்ற என்று அழுத்தமான கருத்தை இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்றை நான் நினைவு படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏற்கனவே உள்ள சட்டத்திலே அப்படி புல் டைம் அலுவல் என்று குறிப்பிடாவிட்டாலும் கூட நடைமுறையில் முழு நேர வேலையாகத்தான் அது இருந்து வந்திருக்கிறது. ரெகார்டு வேண்டுமானால் இல்லாமல் இருக்கலாம்.

அடுத்து, அவர்களை டிரான்ஸ்பர் செய்ய முடியாது. தவறுகள் செய்தால் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுவும் தவறு. வில்லேஜ் ஆபீசர்ஸ் சர்வீஸ் ரூல்ஸ் 1970 ஆக இருந்தாலும் சரி அல்லது போர்டு டிரையினிங் ரூல்ஸ் ஆக இருந்தாலும் சரி அவைகளிலே கிராம அதிகாரிகள் தவறு செய்தால் அவர்களைப் பதவியிலிருந்து நீக்க முடியும்—அதாவது டிஸ்மிஸ் செய்ய முடியும். அவர்களை டிரான்ஸ்பர் செய்ய முடியும், அவர்கள் மீது அபராதமும் விதிக்க

1981 பிப்ரவரி 26]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

முடியும் என்றெல்லாம் விதிகள்—பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அப்படி ஏற்கனவே உள்ள இந்தச் சட்டப் பிரிவுகளை—நடைமுறைப் படுத்த முடியவில்லை என்று பொய்க் காரணத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு, கிராம அதிகாரிகளுக்கு எதிராக செயலாற்றிக் கொண்டு, ஆனால் பகுதி நேர ஊழியர்களை முழு நேர ஊழியர்களாக ஆக்குகிறோம் என்று பொய்யான தகவலை—மன்னிக்க வேண்டும், உண்மைக்குப் புறம்பான செய்தியைச் சொல்லிக் கொண்டு அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்குகிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பக்கத்திலே இருக்கும் தேரளவைத்தான் உங்களுக்குப் பிடிக்கிறதோ இல்லையோ—அடுத்து அருகிலே இருக்கும் ஆந்திராவைத்தான் பாருங்களேன். அங்கே இருக்கக் கூடிய முதலமைச்சரைக் கூட நம்முடைய தமிழக முதல்வர் அவர்கள் தமிழர் என்று சொல்லியிருக்கிறார். காரணம் எல்லோரும் லெழரியாக கண்டத்திலே பிறந்தவர்கள்—அதனால் எல்லோரும் தமிழர்கள் என்ற ஒரு கருத்தை உலகத் தமிழ் மாநாட்டிலே நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த ஆந்திர மாநிலத்திலே பகுதி நேர ஊழியர்கவாகத்தான் கிராம அதிகாரிகள் பணியாற்றுகிறார்கள். பதவி நீக்கம் கிடையாது. விரும்புகிற வரைக்கும் வேலையில் இருக்கலாம். 58 வயதிற்குப் பிறகு 3 மாத நோட்டீஸ் கொடுத்து விட்டு பதவியிலிருந்து போகலாம் என்றிருக்கிறது.

அது மட்டும் அல்ல, இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழக முதல்வர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் மனு செய்து தேர்வு எழுதி, வெற்றி பெற்று கிராம அதிகாரிகள் 24,000 பேரும் மீண்டும் வேலைக்கு வரலாம்—அந்த வாய்ப்பு பாதிக்கப்படவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதில் ஒன்றை மறந்து விடக்கூடாது. அவர்கள் அத்தனை பேரும் வந்துவிட முடியாது. காரணம் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய புதிய சட்டத்திலே அவர்களுக்கு வயது வரம்பு 45-க்குள் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் கல்வித் தகுதி எஸ்.எஸ்.எல்.சி.—அல்லது பத்தாம் வகுப்பு என்றிருக்கிறது. இப்படி கிராம அதிகாரிகளுக்கு வயது வரம்புத் தடையையும், கல்வித் தகுதித் தடையையும், போட்டு விட்டு, 24,000 பேரும் மனு செய்து வெற்றி பெற்று இந்தப் பதவிக்கு வரலாம் என்று சொல்வதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது தெரியவில்லை.

மற்ற எல்லாத் தகுதிகள் இருந்தாலும் வயது வரம்பு காரணமாக, அல்லது 10 ஆம் வகுப்பு மாஸ் செய்திருக்க வேண்டும் என்ற தகுதித் தடை காரணமாக நல்ல அதிகாரிகள் கூட இந்தப் பதவிக்கு வர முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இன்றைக்கு அமைச்சர்களுக்குத்தான் வயதுபற்றி பிரச்சினை இல்லை.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1981 பிப்ரவரி 26]

படிப்பைப் பற்றி பிரச்சினை இல்லை. எம்.ஏ.பி. எல்லா, பி.ஏ. பி. எல்லா என்ற கேள்வி இல்லை. முதலமைச்சராக இருப்பவர்களுக்கு வயது வரம்பு இல்லை. கல்வித் தகுதி தேவை இல்லை என்றிருக்கும்போது கிராம அதிகாரிகளுக்கு மட்டும் அது அவசியம் என்று அடம் பிடிப்பது எந்த விதத்தில் நியாயம் என்று தெரியவில்லை.

அது மட்டும் அல்ல, 20, 30 வருடங்களுக்கு முன்பாக ஒரு கிராம அதிகாரி எஸ்.எஸ்.எல்.சி. எழுதியிருக்கலாம். தேர்வு பெறாமல் இருந்திருக்கலாம். இப்போது இந்த ஆணைப்படி தன்னுடைய கல்வித் தகுதியைப் பெற அவர் மண்டும் அந்தப் பரீட்சையை எழுத விரும்புகிறார் என்று வைத்துக் கொண்டால், அவரால் எழுத முடியாது. ஏனென்றால் அப்படி எழுதக் கூடிய உரிமையை பறித்து விட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு 10-வது வகுப்பை மீண்டும் எழுதி வெற்றி பெறுவதற்கான வாய்ப்பை சர்க்கார் ஏற்கனவே பறித்து விட்டிருக்கும் நிலையில், அவருடைய வாய்ப்புகள் தடுக்கப்படுகின்றன. அதையும் தடை செய்திருப்பது சரிமல்ல என்பதை நம்முடைய துணைத் தலைவர் மூலமாக இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அடுத்துள்ள மிக முக்கியமான பிரச்சினை என்னவென்றால் நஷ்டஈட்டைப் பற்றியது. பகுதி நேர கிராம அதிகாரிகள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு தர வேண்டும் என்று இந்த அரசினிடத்திலே எவ்வளவோ எடுத்துச் சொன்ன போதெல்லாம் முடியாது என்று சொன்னார்கள். ஓட்டல் தொழிலாளர்கள் 3 மாதம் 4 மாதம் வேலையிலிருந்தால், அல்லது 1 ஆண்டு வேலை செய்திருந்தால் கூட அவரை வேலையை விட்டு அனுப்பும்போது நஷ்டஈடு தரவேண்டும் என்று சட்ட விதி இருக்கிறது. ஆனால் கிராம அதிகாரிகளுக்கு நஷ்டஈடு இல்லை என்று சொல்வதும், பென்ஷன் இல்லை என்று சொல்வதும் எந்த விதத்திலே நியாயமாகும் என்று கேட்டபோது எல்லாம் செவிடன் காதிலே ஊதிய சங்கைப் போல சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டதே தவிர, எந்தவிதமான பதிலையும் தரவில்லை. ஆனால் அவசரக் கோலத்தில் அள்ளித் தெளிப்பது போல இன்றைக்கு இந்த சர்க்கார்—எதிலேயும் முன்னுக்குப் பின் முரணாக நடக்கக் கூடிய சர்க்கார், நிலையான கொள்கையில்லாத சர்க்கார்—நான் கோமாளித்தனம் என்று சொல்ல வரவில்லை—புத்திசாலித்தனம் இல்லாத சர்க்கார்—இன்றைக்கு காம்பென்சேஷன் என்ற பெயரிலே ஒரு கண் துடைப்பு நாடகத்தை ஆடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1981 பிப்ரவரி 26]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

(பிற்பகல் 12-30)

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அவசர அவசரமாகக் கொடுத்திருக்கக் கூடிய இந்த காம்ப்ன்சேஷன் என்ற அமைப்பில் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் என்னவென்று கேட்டால்

“.....one half of the monthly emolments for every year of total service”,

என்று கிராம அதிகாரிகள் பணியாற்றிய மொத்த பணிக் காலத்தில் ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் அரை மாதச் சம்பளம் தரக்கூடும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த அரசை நான் கேட்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கிறேன், இது என்ன நியாயம் என்று. கிராம அதிகாரிகளின் மாதச் சம்பளம் என்னவென்று கேட்டால் ரூபாய் 168 தான். அது கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில்தான் அந்த சம்பள உயர்வே ஏற்பட்டது. கர்ணத்திற்கு மாதச் சம்பளம் என்னவென்று கேட்டால் ரூபாய் 180 தான். இப்போது உங்கள் நஷ்டஈடு எப்படியிருக்கிறது என்று கேட்டால் இன்றைக்கு அவர்களுக்கு எவ்வளவு கிடைக்கும் என்று கேட்டால் ஆண்டுக்கு ரூபாய் 84 தான் கணக்குப் பிள்ளைக்குக் கிடைக்கிறது. அதேபோல் ரூ. 84 வில்லேஜ் கெட்மென்னுக்கு கிடைக்கிறது. கர்ணத்திற்கு ரூ. 90 தான் நஷ்டஈடு கிடைக்கிறது. இது எந்தள விற்கு சரியாக இருக்க முடியும். 1967 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் பிருந்த அவர்களது சம்பள விகிதத்தின் அடிப்படையில் பார்த்தால் நஷ்டஈடு ரூ. 54 தான் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்.

நான் கேட்கிறேன், இந்தச் சர்க்கார் எதெதெற்கெல்லாமோ பணம் செலவு செய்கிறது. ஏற்கனவே பல உறுப்பினர்கள் கூறியது போல் ஆஸ்தான கவிஞருக்கு என்று செலவு செய்கிறது. நர்த்தனமாடுகிற, நடனமாடுகிற, அம்னமயாருக்குத் தருகிறோம். யார் யாருக்கோ தருகிறோம். கிராம அதிகாரிகளுக் கான இந்த நஷ்டஈடு சாதாரண தொகைதானே. ஆக சரியான முறையில் இந்தச் சர்க்கார் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை என்று நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் நீங்கள் தொடர்ந்து கிராம அதிகாரிகள் மீது— எவ்வளவோ அவதூறுகளை முதல்வர் அவர்களும், ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், இந்தச் சர்க்காரும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கிராம அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள், எனவேதான் அவர்கள் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டது என்று சொன்னீர்கள், அப்படியானால் போலீஸ்காரர்களுக்கு ஏன் ஐயா மலிவான விலையில் உணவுப் பொருட்கள் கொடுக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால் நமது புத்திசாலித்தனமான முதல்வர் அவர்கள். சொன்னார்கள், போலீஸ்காரர்கள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள், ஆகவே அவர்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1981 பிப்ரவரி 26]

களுக்கு மலிவான விலையில் உணவுப் பொருட்கள் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் கிராம அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்கினால் இன்னும் குறைந்த விலையில் இன்னும் மலிவான விலையில் அவர்களுக்கு உணவுப் பொருட்கள் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, வீட்டுக்கு அனுப்புவது என்பது வாதப்படி நியாயமாகாது. அதைத்தான் இந்தச் சபையில் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், நான் துணைத் தலைவர் அவர்கள் மூலம் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இங்கே இருக்கக்கூடிய நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களை ஊழல் பேர்வழி என்று நம் மரியாதைக்குரிய முதல்வர் அவர்கள் அன்றைக்குற்றம் சுமத்தினார்கள். அதேபோல் முக்கிய பொறுப்பில் இருக்கக்கூடிய பலர்மீது அன்றைக்கு குற்றச்சாட்டு சுமத்தினார்கள். கிராம அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள், ஆகவே வீட்டுக்கு அனுப்புகிறோம் என்று சொன்னால் அன்று நாவலரின் கரை படிந்த கரம்.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசியபோது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள். அதற்காகத்தான் மலிவான விலையில் உணவுப்பொருட்கள் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னதாகச் சொல்கிறார்கள். தவறு செய்ய வேண்டாம் என்று சொல்கிறோம். தவறு செய்யாமலும் இருக்க வேண்டும், அதிக வாய்ப்பும் இல்லை சம்பளம் பெறுவதற்கு என்ற நிலையில் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னால் அவர்கள் அகராதியில் இதுதான் பொருள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : நமது மரியாதைக்குரிய முதல்வர் அவர்கள் சொல்வதைத்தான் நானும் திருப்பிச் சொல்கிறேன். லஞ்சம் வாங்கக்கூடாது என்பது கருத்து. கிராம அதிகாரிகள் தவறு செய்யக்கூடாது என்பது முதல்வர் அவர்கள் விருப்பம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, லஞ்சம் வாங்கக் கூடாது, தவறு செய்யக் கூடாது எந்த வகையிலும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தவறுகள் பலவகைப்படும், முதல்வர் அவர்கள் பாணியில் சொல்வது என்று சொன்னால். சட்டத்திற்கு விரோதமானது தவறானது, தர்மத்திற்கு விரோதமானது தவறானது, மனச்சாட்சிக்கு விரோதமானது தவறானது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எது தவறு என்று சொல்கிறார்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

1981 ிப்ரவரி 26]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய மத நம்பிக்கை எதைச் சொல்கிறதோ அதைச் சொல்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : என்னுடைய மதம் திராவிட மதம் அல்ல என்பதை முதல்வர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இஸ்லாமிய மதம் என்பது ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : ஆக, நான் சொல்ல விரும்புவ தெல்லாம், இன்றைக்கு லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள். தப்பு செய்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டுக்காக கிராம அதிகாரிகளை வீட்டுக்கு அனுப்புகிறோம் என்று சொன்னால்.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். அந்த ஒரு காரணத்திற்காகத் தான் இந்த நிலை ஏற்பட்டது என்பதை இந்த அரசு எப்போதும் தனித்தன்மையில் சொல்லவில்லை, பல்வேறு காரணங்களை வைத்துத்தான் சொல்லியிருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : முதல்வருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல்வேறு காரணங்களில் அதுவும் ஒன்று. அடுத்து நான் சொல்ல விரும்புவது, நம் கிராம அதிகாரிகள் கிராமங்களிலே கற்பழிக்கிறார்கள் என்று ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். அப்படி பேசுகின்றபோது, வெளியேதான் அவர்களால் பேச முடிந்ததே தவிர, முதல் அமைச்சர் அவர்களை வைத்துக் கொண்டு பேச முடியவில்லை. நாங்கள்கூட கேட்டோம். 24,000 கிராம அதிகாரிகள் ஏற்கனவே வேலை இழந்து போயிருக்கிறார்கள். வேலை இழந்துபோன வருத்தத்திலே வீட்டுக்குப் போகிறார்கள். அப்படி வீட்டிலே இருக்க கூடிய கிராம அதிகாரிகள், கணவன் மனைவிக்கிடையே, கிராம அதிகாரிகளுக்கும், அவர்களுடைய மனைவிகளுக்கும் இடையே, மனைவிமார்கள் கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றி என்ன நினைப்பார்கள் இப்படி கணவன் மனைவிகளிடையே கூட, வேலையைப் பறித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், இப்படி ஒரு சிக்கலை உண்டாக்குவது முறையல்ல.

[1981 பிப்ரவரி 26]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அவர்களுக்கிடையே ஒற்றுமை இருக்க வேண்டும் என்பதிலே அக்கறை காட்டுவதற்காக நன்றி கூறுகிறேன். ஆனால், ஒன்றைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். சில வழக்குகள் வெளியே வந்து, அதை வைத்துத்தான் பேசியிருப்பார்களே தவிர, ஒரு சாராரைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, அவர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் என்ற சொன்னால், அவர்கள் அத்தனை பேரும் குற்றவாளிகளாக ஆக்கப்படுகிறார்கள் என்பது பொருள் அல்ல என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு நன்கு தெரியும்.

திரு. அ. ரகுமான்காண் : நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்ததற்கு நன்றி. அதைப்போலவே, இந்த மசோதாவிலே இன்னொரு கருத்தும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. டெவலப்மென்ட் ஸ்கீம் கிராமங்களிலே சிறப்பாக நடைபெறச் செய்யவேண்டும். இதற்கு கிராம அதிகாரிகள் தடையாக இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு மாடர்ன் அட்மினிஸ்ட்ரேசன், நவீன நிர்வாகத்திற்கு அவர்கள் தடையாக இருக்கிறார்கள் என்பது ரீசன்ஸ் அண்டு ஆப்ஜெக்ட்சிலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. 'இந்தியா டூடே' என்ற பத்திரிகையிலே கூட மன்னிக்கவேண்டும், மற்றொரு பத்திரிகையிலே கூட நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் ஒரு பேட்டி கொடுத்தார்கள், வெளியே உள்ள பத்திரிகைதான். முதல்வர் அவர்கள் விரும்பாவிட்டால், அதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்பவில்லை. அதிலே நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வாட் ஆர் யுவர் அசீவ்மென்ட்ஸ்? என்று ஒரு நிருபர் கேட் 'கிரார். அப்போது நம்முடைய மரி"ாதைக்குரிய முதல்வர் அதிலே பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிராமப்புற முன்னேற்றம் தான் என்னுடைய சர்க்காரின் மிகப் பெரிய சாதனை—கல்வி என்று முதலாவதாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள். இன்றைக்கு நம்முடைய அமைச்சர் அரங்கநாயகம் அவர்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரப்பூர்வமாக பத்திரிகைகளிலே வந்திருக்கிறது. என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், இன்னும் பள்ளிகூடங்கள் கொட்டகைகளிலே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவ்வளவு காலத்திற்கும் பிறகும் அவ்வாறு இருப்பது வருந்தத்திற்குரியது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அவர் ஏன் தங்களுடைய கட்சியைத் தாக்குகிறார் என்று தெரியவில்லை. இத்தனை காலமாக இருந்த இடம் எங்கே என்பதையும், இப்போது மாற்றப்படுகிறது என்பதையும் சந்தேகப்படுகிறார். தங்களுடைய கட்சியினர் முன்னர் ஆட்சி நடத்தினர்; அதைக் குறை கூறுகிறாரா என்பது புரியவில்லை.

1981 பிப்ரவரி 26]

திரு. அ. ரகுமங்கன் : மாட்டுக் கொட்டகைகளிலே பள்ளிக்கூடம் இருக்கக்கூடாது; அதைப்போலவே மரத்தடியிலே பள்ளிக்கூடம் இருக்கக்கூடாது. கிராமங்களுக்கு பாதைகள் வேண்டும்; குடிநீர் வேண்டும்; பஸ்கள் வேண்டும். இன்னும் எல்லா வசதிகளும் வேண்டுமென்று சொல்லுகின்றபோது, இந்தகிராம நலத் திட்டத்திற்கு கிராம அதிகாரிகள் எப்படி விரோதமாக இருக்கிறார்கள் என்பதுதான் கேள்வி. இதை ஒரு காரணமாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அவர்கள் என்ன, மரத்தடி பள்ளிகூடத்தில் படித்தால் புத்தர்களாகி விடுவார்கள் என்று பயந்தா விரோதிகளாக இருக்கிறார்கள். அல்லது மாட்டுக் கொட்டகையில் படித்தால் எல்லோரும் ஏகநாதர்களாகி விடுவார்கள், அது எப்படி ஆகலாம் என்று வருத்தப்பட்டா கிராம அதிகாரிகள் வேதனைப்படுகிறார்கள்—இல்லை. ஆனால், வேகாக, அர்த்த மில்லாமல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அதற்கான காரணம் சொல்லப்படவில்லை. முதல்வர் அவர்கள் கோபித்துக் கொள்கிறார். இதிலேகூட ஒரு நல்ல சரியான திட்டம் உண்டா?.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, புத்திசாலித்தனமற்ற சர்க்கார் என்று சொன்ன போதே நான் அதைப்பற்றி கவலைப்படாமல், கோபித்துக் கொள்ளாமல் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தேன். இதற்கா கோபித்துக் கொள்ளப் போகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமங்கன் : புண்படுத்தவதற்காச் சொல்ல வில்லை. நடவடிக்கைகளை விமர்சிக்கின்றபோது, ஆரோக்கியமாக இருக்காது, புத்திசாலித்தனமாக இருக்காது என்று சொன்னதை சுடுமையான வார்த்தைகளாக எடுத்துக் கொள்ளாததற்கு நன்றி.

அடுத்து நான் சொல்ல விரும்புவது, அபர்யின்ட்மென்ட் ஆப் போஸ்ட் பற்றிச் சொல்லும்பொது, முதலில் இந்த கிராம அதிகாரிகள் பதவி நீக்கப்பட்டு, அந்த இடத்திலே முழுநேர கிராம அதிகாரிகள் நியமிப்பதற்கு ஆட்கள் எடுக்கிறபோது, கிரியேஷன் ஆப் போஸ்ட் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறபோது, இந்த சர்க்கார் முதலிலே ஒரு அறிவிப்பு செய்கிறது. ஒரு குழு போடப்படும்; அந்தக் குழு மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப் படுவார்கள், என்பது முதல் அறிவிப்பு. இரண்டாவது அறிவிப்பு, டீ ஆர். ஒ. மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் படுவார்கள். மனு கொடுப்பவர்கள் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னபோது தமிழ்நாட்டிலே பல்வேறு இடங்களிலே மனுக்கள் கொடுக்கப் பட்டு, இந்த சர்க்கார் பணம் வசூலித்திருக்கிறது. அந்தப் பணம் திருப்பித் தரப்பட்டிருக்கிறதா என்பது எனக்குத்

[திரு. அ. ரகுமங்கான்] [1981 பிப்ரவரி 26]

தெரியாது. இப்போது, கடைசியாக சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் மனு செய்யலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன்? . . . ஏன் இந்தக் குழப்பம்

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இது குழப்பமல்ல. ஒரு எண்ணத்தைச் சொன்னோம். உடனே எப்போதும்போல குறை சொல்லப்பட்டது. தங்களுடைய ஆட்களைக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதிகாரிகளை வைத்துத் தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்று யோசனை சொன்னோம். அதற்கும் சொன்னார்கள். அதிகாரிகளை இவர்கள் பா முறுத்தி, இவர்கள் விருப்பப் படுகின்றவர்களை, தங்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்களை சேர்க்க விரும்புகிறார்கள் என்று குறை சொல்லப்பட்டது. அதற்குப் பிறகுதான், தேர்வாணைக் குழுவிடத்திலே நாங்கள் ஒப்படைத்தோம்.

[பிற்பகல் 12-40]

திரு. அ. ரகுமங்கான் : தேர்வாணைக் குழுவின் மூலமாக தேர்வு நடைபெற்றால் எல்லாம் ஒழுங்காக நடைபெறும் என்பதால் தேர்வாணைக் குழுவுக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று முடிவுக்கு வந்தோம் என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்—நான் சொன்னதை அப்படியே சொன்னால் அது ஆரோக்கியமாக இருக்கும், அரசியல் மட்டுமல்ல, இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கும் பெருமையாக இருக்கும். நான் சொன்னது—மற்ற எதிர்க்கட்சிகள் எங்கள் மீது குறை சொல்ல விரும்பியதன் விளைவாக அதை மாற்றி மாற்றி கடைசியில் இந்தப் பிரச்சினை வேண்டாம், தேர்வாணைக் குழு மூலம் தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்ற முடிவுக்கு வந்தோமே தவிர, தனியாகக் குழு அமைத்தால் சரியாகத் தேர்ந்தெடுக்க மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் அல்ல; மற்றவர்களை மதிக்க வேண்டுமென்பதற்காக.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : முதலமைச்சர் அவர்கள் மற்றவர்களை மதிக்க வேண்டுமென்பதற்காக என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான சட்டம் வாபஸ் வாங்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் இந்தச் சட்டத்தின் மீது பேச வேண்டுமே தவிர இன்னொரு சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுதல் சரிதானா?

1981 பிப்ரவரி 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ; மாண்புமிகு உறுப்பினர் இந்தச் சட்டத்தின் “ஸ்கோப்” பிற்குள் பேசவேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்குன்: இந்தப் பகுதி நேரக் கிராம அலுவலர் பதவிகள் நீக்கம் சட்டம் எங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. முதல்வர் அவர்கள் சொன்னது போல் எங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்பதால், எங்களுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கும் வகையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரக்கூடாது.

கேரளாவில் பார்ட் டைம் வில்லேஜ் ஆபீசரை புல் டைம் வில்லேஜ் ஆபீசர்களாக மாற்றும்போது ஏற்கனவே இருந்தவர்களை அப்படியே அப்சார்ப் செய்து கொண்டார்கள். ஏஜ் லிமிடேஷன், எஸ். எஸ். எல். சி. படிப்பு என்பதை எல்லாம் பார்க்கவில்லை. ஆகவே, எதிர்க்கட்சிகளை மதிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த மசோதாவை வாபஸ் வாங்க முதலமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இன்னொரு கருத்தை நான் சொல்ல முன்வரும்போது, இன்றைக்கு மற்ற சட்டங்களைப் பற்றி இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது பேசக்கூடாது என்று முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நிச்சயமாகப் பேசமாட்டேன். அதற்குரிய நேரம் வருகிறபோது பேசலாம். ஆனால் கிராமதிகாரிகளை பகுதி நேர ஊழியர்களில் இருந்து முழு நேர ஊழியர்களாக மாற்றப் பட்டிருக்கும்போது சொல்லப்படுகிற காரணம் வேடிக்கையான காரணமாக இருக்கிறது. என்ன காரணம் என்றால் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிராமதிகாரிகள் பகுதி நேர ஊழியர்களாக இருக்கக்கூடாது, முழு நேர ஊழியர்களாக இருக்க வேண்டும், ஆகவே, அந்த அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிபார்ம்ஸ் கமிஷன் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு நவீனப்படுத்துகின்ற விதத்தில் நல்ல முறையில் சிறப்பான முறையில் இதைச் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

நான் ஒன்றை முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கிறேன்— ஏற்கனவே சட்டமன்றத்திலே கேட்டிருக்கிறேன். இப்போது முதலமைச்சர் இருக்கிறார், மவுனம் சாதிக்கமாட்டார் என்று கருதுகிறேன். * * *

“ஒரு கமிஷன் போட்டிருக்கிறீர்கள். அந்தக் கமிஷன் ரிப்போர்ட் இதுவரை சபையில் வைக்கப்பட்டதா?

“மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1981 பிப்ரவரி 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :

என்று சொன்னதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சட்ட முன்வடிவின்மேல் பேச வேண்டும். ஏற்கனவே நேரம் அதிகமாகி விட்ட காரணத்தால் உடனடியாக முடிக்க வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி. அவர்கள் கூறிய தீர்ப்புக்கு விரோதமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். தொடர்புடைய கருத்து என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன். கமிஷன் ரிப்போர்ட் அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் உங்களுக்குச் சவுகரியமாக இருக்கும்போது கமிஷன் ரிப்போர்ட்; உங்களுக்குச் சவுகரியமாக இல்லாதபோது கமிஷன் ரிப்போர்ட் அல்ல. உங்களுடைய சவுகரியத்தை முன்னிட்டு கமிஷன் ரிப்போர்ட்டுகள் சட்டமாக்கப்படுகின்றனவே தவிர....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சில கமிஷன்களை யாருமே ஏற்றுக்கொள்வதில்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : அதனால்தான் சில நியாயங்கள் கைலாசத்திற்குப் போய்விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான்....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நிச்சயமாக கைலாசத்திற்கும் போகாது, வைகுண்டத்திற்கும் போகாது, மனிதரிடந்தான் இருக்கும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : கைலாசத்திற்கும் வைகுண்டத்திற்கும் போகாது என்று சொன்னதற்கு நன்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் மிக அதிகமான நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சீக்கிரம் முடிக்கவேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : இந்தச் சட்டத்தில் சொல்லப் பட்டிருப்பது நம்முடைய சர்க்காருக்கே அழகல்ல. என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், கிராமதிகாரிகள் ரெக்கார்டுகளைக் கொடுக்கவில்லை என்றால்—முக்கியமான விஷயம் இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால்.....

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1981 பிப்ரவரி 26] [திரு. அ. ரகுமன்கான்]

கிராம அதிகாரிகள் தங்களுடைய ரெக்கார்டுகளை கொடுக்க வில்லை என்று சொன்னால் மூன்று ஆண்டு சிறைத் தண்டனை, ஐந்தாயிரம் ரூபாய் அபராதம் என்று இந்தச் சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குழந்தை தாயிடத்திலே கேட்பதைப் போல, கிராம அதிகாரிகள் தங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை சர்க்காரிடத்திலே அணுகுமுறையிலே வைத்து, பிரச்சினைகளைச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், திடீரென்று ஒரு உத்தரவை போட்டு, அநாகரிகமாக கிராம அதிகாரிகள் வீடுகளிலே புகுந்து—சுப்ரீம் கோர்ட்டில் சொல்லியதைப் போல—மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும், அது உண்மை தான், சுப்ரீம் கோர்ட்டில் சொல்லியதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று வாக்குமூலம் கொடுத்ததை போல—நடவடிக்கைகள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. ஐந்து ஆயிரம் அபராதம், 3 வருடம் சிறைத் தண்டனை என்று சொன்னால், ரெக்கார்டுகளை கொடுக்காததற்காகவா இந்த கொடுமை? கிராம அதிகாரிகள் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சினார்களா, கிராம அதிகாரிகள் சமூக விரோதிகளா? எதற்காக இவ்வளவு கடுமையான சட்டம்? இந்த சர்க்கார் எதை எடுத்தாலும் கடுமையான சட்டமா என்பதை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ரகுமன்கான் அவர்களுக்கு ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நான் ஒரு பகுதிக்குச் சென்றபோது, அங்கே மேடையிலே பாணையைக் கொண்டு வந்து போட்டு உடைத்தார்கள். பாணையை உடைத்துவிட்டு அவர்கள் சொன்னார்கள், நான் இந்த பகுதியிலே கிராம அதிகாரியாக இருக்கிறேன். இதுவரை நான் தவறுகளைச் செய்துள்ளேன். இனிமேல் நான் அவ்வாறு செய்யப் போவதில்லை. எனக்கு ஏதாவது பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று கேட்டு, கடன் கொடுக்கச் சொல்லி, அரசிடமிருந்து கடன் பெற்று அவர் தொழில் செய்யத் தொடங்கினார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதைச் சொல்வதின் மூலம் 24,000 பேர்களும் அதைப் போல் செய்கிறார்கள் என்று பொருளல்ல. இதுபோலவும் சிலர் இருக்கலாம். ஆனால் எதையும் குற்றச்சாட்டாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

திரு. அ. ரகுமன்கான் : நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால், நான் சொல்ல விரும்புவது, இதைப்போல ஒரு கடுமையான சட்டத்தை—24,000 பேர்களும் செய்யவில்லை; ஒருவர் தான் செய்தார் என்று சொல்வது வீடுகளிலே எலித் தொல்லை அதிகமாக இருக்கிறது, ஒரு எலி தொல்லை செய்கிறது என்பதற்காக, வீட்டையே கொளுத்துகிறோம் என்ற வகையைச் சார்ந்ததுதான். வேறு ஒன்றும் இல்லை.

[1981 பிப்ரவரி 26]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ரகுமான்கான் அவர்கள் இளைஞர். அவர்களுக்கு பிளேக் பற்றி தெரியாதது அல்ல. அப்படி பிளேக் எலிகள் எங்கேயாவது விழுந்தால், அதற்காக வீட்டையே கொளுத்துவதும் உண்டு.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உதாரணம் சரியில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அவருக்காகவே ஒரு ஸ்பெஷல் உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். வெள்ளை சட்டையிலே கறுப்புப் புள்ளி ஏற்பட்டுவிட்டது என்பதற்காக, சட்டையைக் கொளுத்துவது சரியாகாது. அதுமாதிரி தான் எலி உதாரணம் தேவையில்லை என்றால், விட்டு விடலாம். ஏனென்றால், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர் ; அதை நாம் வரவேற்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வாதத்திற்காக நான் வரவில்லை. கரும்புள்ளி என்பது ஒரு நல்ல அடையாளம் அல்ல.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : செம்புள்ளியும் நல்ல அடையாளம் அல்ல. கரும்புள்ளியும் நல்ல அடையாளம் அல்ல. சட்டையிலே கறுப்பு என்பதற்காக சட்டையைக் கொளுத்துவது சரியல்ல. ஆகவே, இந்தமாதிரி கடுமையாக இருக்கிற சட்டத்தை.. (குறுக்கீடு) இந்த சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தச் சட்டத்தை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம்.

அடுத்து, 24,000 கிராம அதிகாரிகளுக்கு மீண்டும் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கிற வகையிலே அவர்களை திரும்பவும் அப்சார்வ் செய்து கொள்ள வேண்டும். அப்சார்வ் செய்து கொள்வதில் சிக்கல்கள் இருக்குமேயானால், அவர்களுக்கு காம்ப்ன்சேஷன் தர வேண்டும். தரப்பட்டுள்ள காம்ப்ன்சேஷன் முறை சரியான முறையல்ல. ஆகவே, வேலைவாய்ப்பு இளைஞர்களுக்கு கொடுக்கிறோம் என்பதற்காக இப்படிச் செய்வது நல்லதல்ல. காரணம், மருமகள் கழுத்திலே தாலி ஏறவேண்டும் என்பதற்காக, மாமியார் கழுத்திலே இருக்கிற தாலியை அறுக்கக்கூடிய சர்க்காராக இருக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நவீன தேவைகளுக்கேற்ப வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு கிராம அளவில் செயல்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு நிர்வாக சீர்திருத்தக் குழுவினுடைய பரிந்துரையின் அடிப்படையில் இப்போதுள்ள கிராம ஊழியர்களை பதவிநீக்கம் செய்துவிட்டு, கிராம அதிகாரிகளை முழு நேரத்திற்கு நியமிக்க இருப்பதை மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வரவேற்கின்றது.

1981 பிப்ரவரி 26]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

[பிற்பகல் 12-50]

ஏற்கனவே நமக்குத் தெரியும், அரசாங்கம் சில சட்டங்களை நிறைவேற்றுகிறது. உச்சவரம்புச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. ஆனால் அது நிறைவேறாமல் அறைகுறையாக இருக்கிறது. அதேபோன்று கட்டுக் குத்தகை பதிவுச் சட்டம் அறைகுறையாக இருக்கிறது. இப்படி அரசாங்கத்தின் உணர்வுக்கேற்ப, மக்களுடைய உணர்வுக்கேற்ப அப்பொழுதைக் கப்பொழுது உருவாக்கும் சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குத் தடையாக இருந்தது. அந்தச் சட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் கருதுவதை நிச்சயமாக வரவேற்கக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் இப்பொழுது இருக்கும் சில நஷ்டயீடுகளைப் பார்க்கிறபொழுது அரசாங்கம் அறிவித்திருப்பது போதுமானதாக இல்லை. ஒரு ஆண்டு வேலை பார்த்தால் அரை மாதச் சம்பளம்; பத்தாண்டுகள் வேலைபார்த்திருந்தாலும் 5 மாதச் சம்பளம் என்றால் 168 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிய கிராம முனிசிப் பத்தாண்டுகள் வேலை பார்த்திருந்தால் அவர் 840 ரூபாய்தான் வாங்க முடியும். இது மிகவும் குறைவானதாகும். பத்தாண்டுகள் வேலை பார்த்தவர்களுக்கு இந்த அளவிற்கு குறைந்த நஷ்டயீடு என்பது உண்மையிலேயே ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கது அல்ல என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே கிராம அதிகாரிகளாக வேலை பார்த்தவர்களில் ஒரு சில நபர்கள் வசதி படைத்தவர்களாக இருக்கலாம்; ஆனால் பெரும்பாலானவர்கள் வசதியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதைப் பரிவோடு அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும்.

அது மட்டுமல்லாமல், தகுதியுள்ள அதிகாரிகளுக்கு ஏதாவது வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும். ஏற்கனவே பத்தாண்டுகள், பதினைந்தாண்டுகள் வேலை பார்த்தவர்களை திடீரென்று வீட்டிற்குப்போய்விட்டார்கள். அவர்களில் பி. ஏ. படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் வேறு எங்கே சென்று வேலை செய்வார்கள்?

தேர்வாணைக்குமுன் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏற்கனவே பணியாற்றிய அத்தனைப்பேர்களுக்கும் நிச்சயமாக வேலை கிடைக்கப்போவதில்லை. ஏறத்தாழ 25,000 பேர்கள் பணியாற்றினார்கள். ஆனால் எடுக்கப்போவது 12,000 பேர்கள்தான். மீதிப் பேர்களுக்கு என்ன ஏற்பாடு இருக்கிறது? 10, 15 ஆண்டுகள்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

[1981 பிப்ரவரி 26]

வேலை பார்த்தவர்களைத் தெருவிலே நிறுத்துவது சரியல்ல; அவர்களுக்கு மாற்று வேலை ஏதாவது கொடுக்க வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தேர்வாணைக்குழுவின் மூலமாக இவர்களைத் தேர்வு செய்யக் கூடிய நேரத்தில் மிகவும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் அந்த வேலையை பார்க்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலைப் பளு அதிகம். தாலுக்கா அலுவலகத்திலோ அல்லது கலெக்டர் அலுவலகத்திலோ வேலையே நடைபெறுவதில்லை; இந்த வேலையைத் தான் செய்கிறார்கள். ஆகவே வேலைப்பளு கூடுகிறது. இதனால் பொது மக்களுக்கும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது.

இதற்கு முன்பு கிராம அதிகாரிகள் இருக்கின்ற நேரத்தில், ஜாமீன் சர்ட்டிபிகேட் வேண்டுமென்றால் ஒரு சர்ட்டிபிகேட்டிற்கு 5 ரூபாய். இரண்டு சர்ட்டிபிகேட்டிற்கு 10 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்பது இதற்கு முன்பிருந்த நடைமுறை; சாதாரண பழக்கம். ஆனால் இப்பொழுது 5 கிராமங்களுக்கு ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர். அவர்களிடம் ஜாமீன் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கப் போனால் 50 ரூபாய் கேட்கிறார்கள். இது அநியாயமாக இருக்கிறதே இதற்கு முன்பெல்லாம் கிராம அதிகாரி 5 ரூபாய், 10 ரூபாய்தானே வாங்குவார், இப்பொழுது 50 ரூபாய் கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னால், இதற்கு முன்பிருந்த கிராம அதிகாரி, ஒரு கிராமத்தைப் பார்த்தார்; ஆனால் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டராக இருக்கின்ற நான் 5 கிராமங்களைப் பார்க்கிறேன். அதனால் 50 ரூபாய் கேட்கிறேன் என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். இதனால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, தேர்வாணை குழுவின் மூலம் தேர்வு செய்வதைத் துரிதப்படுத்தி, காலாகாலத்தில் இந்தப் பணி நடைபெறுவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

நஷ்டயீட்டைப் பொறுத்த வரையில், ஏற்கனவே அந்த அதிகாரிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு நல்லமுறையில் நஷ்டயீடு கிடைக்கும் வகையில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

*திரு. இரா. கருப்பையா: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு பகுதி நேரக் கிராம அலுவலர் பதவிகள் நீக்கசட்டமுன்வடிவு சம்பந்தமாக இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

பகுதி நேர கிராம அலுவலர் பதவியை எடுத்துவிட்டு முழு நேரமும் பணியாற்றக்கூடிய அரசு அலுவலர்களை இந்தப் பதவிகளுக்கு நியமிக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யக்

1981 பிப்ரவரி 26]

[திரு. இரா. கருப்பையா]

கூடிய முறையிலே இந்தச் சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே 1973-ம் ஆண்டு நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு சமர்ப்பித்திருக்கிற அறிக்கையின் அடிப்படையிலே இந்தச் சீர்திருத்தத்தை அமல் செய்யும் முறையிலே இம் மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இம்மாதிரி யான மாற்றம் ஏற்படுவதை வரவேற்கின்றோம். ஏற்கனவே இருந்த அமைப்புகள் முறைகள் வெள்ளையன் ஆட்சிக்காலத்திலே, அவர்கள் தங்களுடைய ஆட்சியை நடத்துவதற்காக மன்னர்களை நியமித்தார்கள்; பெரும் ஐயின்தார்களை நியமித்தார்கள். அந்த அமைப்பைத் தொடர்ந்து, கிராமங்களிலே பெருந்தனக்காரர்களைக் கிராம மணியக்காரர்கள் என்ற புதுவகையிலே அமர்த்தி, அந்தப் பழைய அமைப்பைப் பாதுகாக்கக் கூடிய முறையிலே, அது அமல் செய்யப்பட்டது. காலத்தினுடைய தேவை, நம்முடைய நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய மாற்றம், இவை எல்லாவற்றையும் கருத்திலே கொண்டு ஒரு முன்னேற்றமான சமுதாயம் அமைப்பதற்கு பிற்போக்கான அமைப்புகளையும் முறைகளையும் மாற்றி வரக்கூடிய நேரத்திலே காலத்தினுடைய தேவையை உணர்ந்து இந்த மாற்றமும் செய்ய வேண்டுமென்கிற உணர்வோடு இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில், இந்த மாற்றத்தைத் தமிழக அரசு கொண்டு வந்திருக்கிற முறைகளிலே நாங்கள் முரண்படுகின்றோம். காரணம், இது மாற்றப்பட வேண்டியது அவசியமா என்றால், மாற்றப்பட வேண்டியது அவசியம் என்கின்ற கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய அதே நேரத்தில், இந்த மாற்றத்தை எவ்விதத்தில் செய்ய வேண்டுமென்பது சம்பந்தமாக, இந்த அளவுக்கு அவசரப்பட்டு, ஒரு அவசரச் சட்டத்தின் மூலமாக, இந்த மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டுமா என்பது சம்பந்தமாக, இந்த வகையிலே கொண்டு வந்திருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். அதற்குப் பதிலாக ஒரு முழுமையான சட்டத்தைச் சட்டமன்றத்தின் முன்வைத்து, அது சம்பந்தமாக ஏற்படக்கூடிய நிலைமைகளை, முழுமையாக விவாதித்து அதற்குப்பின் அந்த மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கலாம். மாற்றத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால், அதற்கு மாற்று ஏற்பாடுகள் என்ன செய்யப்பட்டது என்றால், எந்தவிதமான மாற்று ஏற்பாடுகளும் இல்லாத வகையிலே, அவசர அவசரமாக அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டதன் காரணமாக, கிராம நிர்வாகமே ஸ்தம்பிக்கக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டு, இன்றைக்கும் அது ஸ்தம்பித்து நிற்கிறது. கிராம நிர்வாகம் ஸ்தம்பிக்கக்கூடிய நிலை நீடித்து, இன்றைக்கு தாலுகா அலுவலகங்களிலே, வேலைகள் ஸ்தம்பிக்கக்கூடிய நிலைமைகள் வந்திருக்கின்றன. காரணம், கிராமங்களிலே கிராம அதிகாரிகள் செய்து வந்த பணிகளை நிர்வகிக்க, தாலுகா அலுவல

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1981 பிப்ரவரி 26]

கங்களிலே உள்ள அலுவலர்களும், பணியாளர்களும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். வரி விதிப்பது, வரி வசூலிப்பது போன்ற கிராமங்களில் நடைபெற வேண்டிய அனைத்துக் காரியங்களும் தங்கு தடையின்றி நடைபெற வேண்டுமென்ற காரணத்தாலே, அவர்களுக்கு அந்தப் பொறுப்புகளைக் கொடுத்து, இன்றைய தினம் தாலுகா அலுவலகங்களுக்குச் சென்றால், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அலுவலர்கள் அங்கு இருப்பதில்லை; அவர்கள் தொடர்ச்சியாகக் கிராமங்களுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்கிற முறையிலே நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

அது மட்டுமல்ல, அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் அவர்கள் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள். ஆனால், இன்றைக்கும் அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தமான நிலை உச்ச நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பின் விளைவாக அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அந்த அலுவல்களைச் செய்ய வேண்டியதில்லை; ஆனால், அவர்களுக்கு அந்த ஊதியத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலை வந்திருக்கிறது. இம்மாதிரியான நிலை அவசியம் தானா என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, சரியான மாற்று ஏற்பாடுகளை உரிய முறையிலே செய்து, அதற்குப் பின் இம்மாதிரியான மாற்றத்தைச் செய்திருந்தால் அது பயனுள்ள காரியமாக இருந்திருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அந்தப் பதவியிலே இருந்தவர்கள் அனைவரும் ஆரம்ப காலத்திலே வசதியுள்ளவர்கள் அமர்த்தப்பட்டிருந்தாலும், இன்றையதினம் பார்க்கக்கூடிய நேரத்தில் ஒரு சில வசதியுள்ளவர்கள் அந்தப் பதவிகளிலே இருந்திருக்கலாம்; ஆனால், இன்றைக்குப் பெருவாரியானவர்கள், படித்த இளைஞர்கள், கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய சாதாரண குடும்பத்திலே இருந்து வந்திருக்கக்கூடியவர்கள் அந்தப் பதவியிலே இருந்திருக்கிறார்கள், வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆகவே, அவர்கள் அனைவரும் இன்றையதினம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்கிற முறையிலே, முழுமையான நிவாரணம் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். நிவாரணம் என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்திலே, அரசுத் தரப்பிலே ஒரு திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே சர்வீசிலே இருந்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கு $\frac{1}{2}$ மாதச் சம்பளம் நிவாரணத் தொகையாகக் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1981 பிப்ரவரி 26] [திரு. இரா. கருப்பையா]

[பிற்பகல் 1-00]

அவர்கள் பெற்றிருக்கக் கூடிய சம்பளம் எவ்வளவு? சாதாரணமாக 100 ரூபாய், 120 ரூபாய்கள்; அதிகமாகச் சென்றால் 150 ரூபாய்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதிலே அரை மாதச் சம்பளம் என்று வருகின்ற நேரத்தில் அது 50, 60 ரூபாய் என்று வரும். 10 ஆண்டுக் காலம் பணிபுரிந்த ஒரு பகுதி நேர கிராம அலுவலருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பணம் 500 ரூபாய் அல்லது 750 ரூபாய்களாக இருக்கலாம். அவர்கள் அதை வைத்துக் கொண்டு எந்த அளவுக்கு வாழ்க்கையை நடத்த முடியும் என்பது கேள்விக்குரிய விஷயமாகும். அப்படிப் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்களுக்கு முழு நிவாரணம் கொடுக்கவேண்டும். அதாவது தொழிற்சாலைகளிலேயே வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்களுக்கு எப்படி கிராசுவிடி, பென்ஷன் போன்ற நிவாரணம் கொடுக்கப்படுகிறதோ, அம்மாதிரியான நிவாரணம் இந்த கிராம அலுவலர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, நம்முடைய தேசத்தில் மன்னர்கள் ஒழிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். பெரிய ஜமீன்தார்கள் ஒழிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் இன்றைக்கு அரசாங்க மானியமாக மக்களுடைய வரிப்பணத்தில் இருந்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இவர்களுக்கும் ஏன் கொடுக்கக்கூடாது?

இன்றைக்கு வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்கள் சாதாரணமாக வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு மிகவும் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் பலரை நேரடியாக எனக்கும் தெரியும். பெருவாரியான கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டதற்குப் பிறகு, அன்றாட வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு மிகவும் அவதிப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றது. அவர்களுக்கு—இம்மாதிரி வேலை இழக்கக் கூடியவர்களுக்கு பென்சன் அளிக்க வேண்டும்.

அடுத்து மற்றொரு முக்கியமான விஷயம். முழு நேர கிராம அலுவலரை அரசு அலுவலர்கள் என்ற அடிப்படையிலே, ஜூனியர் அசிஸ்டென்ட் என்ற கேடரிலே இந்த அலுவலர்களை முழுநேர வேலை பார்க்கக்கூடியவர்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்படும் முறையை வைத்திருக்கின்றது. அரசு அதற்கான தகுதியை நிர்ணயித்து அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அரசு தற்போது நிர்ணயித்துள்ள இதே தகுதியை உடையவர்கள், வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்ட பகுதி நேர கிராம உத்தியோகஸ்தர்களில் ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் இதே போன்று ஜூனியர் அசிஸ்டென்ட் தகுதியைப் பெற்றிருக்கிறவர்கள், மேலும், அரசு ஜூனியர் அசிஸ்டெண்டுகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, அப்படிப் புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறவர்களை சர்வே டிரெ

[திரு. இரா. கருப்பையா] [1981 பிப்ரவரி 26]

யினிங் போன்ற பயிற்சியை அளிக்கும் திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பயிற்சியைப் பெற்றிருக்கக்கூடியவர்கள் இந்தத் தகுதிகள் எல்லாம் பெற்றிருக்கக்கூடியவர்கள், அரசு நிர்ணயித்து இருக்கக்கூடிய கல்வித் தகுதியும் அதற்கு மேல் கிராம அதிகாரிகள் பயிற்சியையும் பெற்றிருக்கக் கூடியவர்கள் ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் மத்தியிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் இந்த வேலையில் அமர்த்த வேண்டும் என்கின்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, ஒரு மாற்றத்தைச் செய்யக்கூடிய நேரத்தில் அந்த மாற்றம் ஒரு முன்னேற்றகரமான மாற்றமாக இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணுகின்ற நேரத்தில், அதிலே பாதிக்கக்கூடியவர்கள் சமுதாயத்திலே ஒரு பகுதியாக இருக்கக்கூடியவர்கள் என்ற காரணத்தால், அரசு அவர்களுக்கு நஷ்டயிடு வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தாராள மனதோடு அவர்களுக்கு பென்சன் பணிக்கொடை வழங்கவேண்டும். ஏற்கெனவே இந்தத் தகுதிகளை முழுமையாகப் பெற்றிருக்கக்கூடிய ஊழியர்களை விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் அவர்களே தொடர்ந்து அந்த அலுவல்களிலே நீடிக்கின்ற வகையில் அரசு சட்டத்தைத் திருத்தி அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய முறையிலே மாற்றம் செய்ய வேண்டும். தமிழக அரசு இந்தச் சட்டத்தை இயற்றி ஏற்படுத்த உள்ள மாற்றத்தின் காரணமாகப் பாதிப்புகள், இன்னல்கள், இடர்ப்பாடுகள் இல்லாத அளவிலே இந்த மாற்றத்தை அமைக்க வேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்து, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு பகுதி நேரக் கிராம அலுவலர் பதவிகள் நீக்கச் சட்ட முன்வடிவை கொண்டு வந்த தமிழக அரசைப் பாராட்டி, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை அகில இந்திய பார்வார்ட் பிளாக் சார்பாக வரவேற்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இத்தகைய ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்படவேண்டும் என்கிற எண்ணம் மக்கள் மத்தியில் நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்தது. ஆகவே, இந்தச் சட்டம் ஒரு முக்கியமான சட்டம் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த நாட்டிலே பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் ஆண்டுகொண்டு இருந்த காலத்தில் ஜமீன் முறையை வைத்து இருந்தார்கள். அதன்மூலம் அவர்கள் தங்கள் ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். அதற்கு அடுத்தாற்போல், ஆண்டாண்டு காலமாக அந்த அந்நிய ஏகாதிபத்தியம் தன்னுடைய ஆட்சிக்கு உறுதுணையாக இருக்கின்ற வகையில் பகுதி நேரக் கிராம அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு இருந்தார்கள். அவர்கள் அந்த ஆட்சிக்குக் கையாளாகப் பணி செய்து வந்தார்கள். ஜமீன் முறை ஒழிக்கப் பட்டது. ஆனால், இந்தப் பகுதி நேர கிராம அலுவலர் பதவி மட்டும் ஒழிக்கப்படவில்லை. இந்தச் சட்டம்பல ஆண்டு காலத்திற்கு

1981 பிப்ரவரி 26] [திரு. எஸ். ஆண்டித் தேவர்]

முன்பேவந்திருக்குமானால், இன்றைக்கு ஆங்காங்கு சிவில் கோர்ட் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்களே அந்தக் கோரிக்கை இல்லாமல் போய் விட்டிருக்கும் என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இந்த நாட்டில், பல மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டுகின்ற அளவிற்கு, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அப்படியிருந்தும், பல ஆயிரக் கணக்கான நிலங்கள் எடுக்கப்பட முடியாமல் போய்விட்டது. அதற்குக் காரணம் இந்தக் கிராம அதிகாரிகள்தான். நான் கிராமத்தில் வசிப்பவன் என்பதால் அங்கேயுள்ள மக்களின் அன்றாட அனுபவங்களை, இந்த கிராம அதிகாரிகளின் நடத்தையால் அவர்கள் படும் வேதனையை நன்கு அறிந்தவன் என்ற முறையில் சொல்கிறேன். இந்த கிராம அதிகாரிகள் தான் பல வழக்குகள் கிராமங்களில் ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக இருக்கிறார்கள். இந்த கிராம அதிகாரிகள் கொடுக்கிற சர்ட்டிபிகேட்டின் அடிப்படையில்தான் கோர்ட்டுகளில் தீர்ப்புகள் வழங்கப்படுகின்றன. ஒருவர் அனுபவித்து வரும் நிலத்தை இன்னொருவர் மீது இந்தக் கிராம அதிகாரி பைத்தா எழுதி வைத்து விட்டால் அல்லது அத்தகைய ஒரு சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்துவிட்டால், அதைத்தான் கோர்ட்டுகளில் நம்புகிறார்கள். இதன் காரணமாக அதிகமான வழக்குகள் ஏற்படுகின்றன. இன்னும் சொல்லப்போனால், தந்தை சொத்து மகனுக்கு வரவேண்டும் என்கிற நிலை இருக்கிறபோது இந்தக் கிராம அதிகாரிகள் எழுதும் குறிப்பு சரியில்லை என்றால் அதனால் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. ஒருவன் நான்கு கிராமத்தில் நிலம் வைத்திருப்பான். ஒரு கிராமத்தில் இருக்கும் நிலத்தை மட்டும் கணக்கு காண்பித்து விட்டு, சிறு விவசாயி என்று சொல்லி விடுவான். ஆனால் மற்றொருவன் அந்தக் கிராமத்திலேயே 5 ஏக்கருக்குமேல் நிலம் வைத்து இருந்தால் பெரு விவசாயி என்று சொல்லி விடுகிறான். இந்த அரசாங்கம் சிறு விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க 60 கோடி ரூபாய் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கொடுத்திருந்த போதிலும் அவைகள் எல்லாம் பல கிராமங்களில் நிலம் வைத்திருக்கும் பெரு விவசாயிகுத்தான் சென்றிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் இந்தக் கிராம அதிகாரிகள் தான். அந்தப் பதவியை நீக்கம் செய்த தற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

அதுமட்டுமல்ல, ஒரு கிராமத்திலே யாருக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது, தந்தையினுடைய நிலம் மகனுக்கு வந்திருக்கின்றதா என்று பார்த்தால் அதுபற்றி அந்த அதிகாரிகள் செய்தால் தான் உண்டு, இல்லையென்றால் எத்தனை காலமானாலும் யாருக்கு எவ்வளவு நிலம் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. எனக்கும் கூட நிலம் இருக்கிறது. எனது தந்தை 40 ஆண்டுக் காலம் அந்த நிலத்தை அனுபவித்திருக்கிறார். அதன் பிறகு

[திரு. எஸ். ஆண்டித்தேவர்] [1981 பிப்ரவரி 26]

நான் அந்த நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரனாக இருக்கிறேன். அந்த நிலையில் நான் போய் வங்கியிலே கடன் கேட்டால் வில்லங்கம் வருகிறது. ஆகவே, அவர்களும் கையெழுத்திட்டால் தான் செல்லும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் தேடிப் பார்த்தால் அப்படி எந்த நபரும் இல்லை. ஆகவே, எத்தனையோ ஆண்டுக்காலமாக ரகசிய டாக்குமெண்டாகவே வைத்திருந்து யாருக்கு நிலப் பட்டா இருக்கின்றது என்பது கூடத் தெரியாமல் வைத்திருக்கின்றார்கள் அந்த அதிகாரிகள். ஆகவே அந்தப் பகுதி நேரக் கிராம அதிகாரிகள் பதவியை ஒழித்துவிட்டு முழு நேர அதிகாரிகளாகப் பணிபுரியக் கூடிய அளவுக்கு மாற்றப் பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அவர்கள் வைத்திருந்த கணக்குகள் எல்லாமே ரகசியமாக வைக்கப்பட்டு அதைப் பார்க்க முடியாத அளவுக்குத்தான் இருந்தது. மேலும் வரி கட்டுவதைப் பொறுத்தவரையில் இந்தக் கிராம அதிகாரிகள் தான் எந்த நிலத்திற்கு எவ்வளவு வரி என்பதைச் சொல்ல வேண்டும், ஆனால், ஒருவரிடம் அதிகமான அளவு பணத்தை வசூலிப்பதும் ஒருவரிடம் தங்களுக்கு வேண்டியவர் என்பதால் எதுவுமே வசூலிக்காமல் விட்டு விடுவதுமான நிலைமைகள் இருந்து வந்தன. மேலும் ஒரு கிராமத்திலே 40 ஆயிரம் ரூபாய் வரி வசூலிக்க வேண்டும் என்றால் அதை எப்படிக் கொடுக்க வேண்டுமோ இதைத் தவிர்த்து விடுகிறார்கள். ஒரு சிலரிடம் அதிகமான பணத்தை வசூலித்து விடுகிறார்கள். ஒரு சிலரிடம் எதுவுமே வசூலிப்பதில்லை. இந்த நிலை நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்து வந்தது. ஆகவே கிராம அதிகாரிகளை நீக்கியதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அந்தக் கிராம அதிகாரிகளில் தகுதி உள்ளவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். தேர்வாணைக் குழுவினால் நடத்தப்பட்ட தேர்வினை அவர்கள் எழுதி இருக்கிறார்கள். பத்து, பதினைந்து ஆண்டுகள் அனுபவம் பெற்றவர்களுக்குச் சலுகை அளிக்கின்ற வகையில் தகுதி படைத்தவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும் என்றும் அந்த வகையில் தேர்வு ஆணைக்குழு தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்றும் ஒரு ஆணையைத் தமிழக அரசு பிறப்பிக்க வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, தற்போது வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்களில் 40, 50 ஆண்டுக்காலம் வேலை பார்த்தவர்களுக்கு அரை மாதச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆனால், இரண்டு அல்லது மூன்று மாதச் சம்பளத்தைக் கொடுத்து, தகுதியுள்ளவர்களுக்கு மீண்டும் வேலை வாய்ப்பில் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்று தேர்வாணைக் குழுவிற்கு உத்தரவு பிறப்பித்து அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

1981 பிப்ரவரி 26]

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள். : மதிப்பிற்குரிய கனம் பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களாலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மசோதாவை என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன்.

1935 ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் மகாசபை கிராம அதிகாரிகளைப் பதவி நீக்கம் செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. அந்த அடிப்படையில், நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கருப்பையா அவர்கள் சொன்னதுபோல் பல சிற்றரசர்களாகவும், மன்னர்களாகவும் ராஜ பரம்பரை போன்றும் இருந்த அவர்களைக் கீழே இறக்கியது காங்கிரஸ் அரசு. ஆகவே எவ்வளவு பெரிய பதவியாக இருந்தாலும் நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்றும், நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்றும் நல்ல எண்ணத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் சேலத்தில் நடந்த 21-வது தமிழ்நாடு கிராம உத்தியோகஸ்தார்கள் மாநில மகாநாட்டில் மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சிறப்பாகக் கலந்து கொண்டு, அங்கே கூடியிருந்த பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கிராம அதிகாரிகள் சிப்பந்திகள் கூட்டத்தில் விட்ட அறிக்கையைப் படிக்கின்றேன். 60 வயதில் ஓய்வு பெறுகின்ற உங்களை நிர்க்கதியாக வெறுங்கையோடு இந்த அரசு அனுப்பாது என்றும், தகுதி உள்ளவர்களுக்குப் புதிய நியமனங்களில் வேலை வாப்ப்புக்கு முன்பு இருந்த அரசாங்கம் முன்னுரிமை வழங்கியிருந்ததை எங்கள் அரசு ரத்து செய்திருப்பதை மறுபரிசீலனை செய்து மீண்டும் 60 வயதில் ஓய்வு பெறுகின்ற கிராம அதிகாரிகளின் குடும்பத்தில் தகுதி உள்ளவர்களுக்கு மேற்படி முன்னுரிமைச் சலுகையினை வழங்க உத்தரவாதமும், தற்போது பணிபுரியும் அனைவர்களையும் முழு நேர ஊழியர்களாக்கி திறமை, அரசுத் தேர்வு ஆகிய அடிப்படையில் பதவி உயர்வு வழங்க இருப்பதாகவும் பலத்த கைத்தட்டலுக்கு இடையே வாக்குறுதியினை நம்முடைய மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் இப்படிச் சத்தம் போட்டு பேசிக் கொண்டிருந்தால், மற்ற உறுப்பினர்கள் பேசுவதை எப்படி அந்த ரிப்போர்ட்டர்கள் எழுதுவார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

ஆகவே, அந்த அடிப்படையிலே 60 வயது நிரம்பிய கிராம அதிகாரிகளை அவர்களுக்கு ஓய்வு பெறுவதற்குரிய காலமாகக் கருதி அவர்களைப் பணி நீக்கம் செய்துவிடலாம். அப்படி ஓய்வு

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

[1981 பிப்ரவரி 26]

பெறுபவர்களுக்குக் குறைந்த பட்சம் 10,000க்கு குறையாத ஒரு தொகையை நஷ்ட ஈடாகக் கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாது மாதம் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய்க்கு குறைவுபடாமல் அவர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியம் பென்ஷன் கொடுக்கப் பெற வேண்டும் என்றும் அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அண்டை மாநிலத்தில் 10 ஆயிரத்திலிருந்து 50 ஆயிரம் வரை நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் அரசு ஞாபகப்படுத்தி நஷ்ட ஈடு கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும்.

பாக்கி இருக்கக்கூடிய 60 வயத்திற்குக் கீழே இருப்பவர்களை நிரந்தரமாக்கி, அவர்களை அவர்களுடைய ஜில்லாவிலே என்று மட்டும் இல்லாமல் எங்கே வேண்டுமானாலும் மாற்றலாம் என்ற ஒரு நிலைமையை உருவாக்குவோமேயானால் நிச்சயமாக யாருமே அந்த வேலையை ஏற்றுக் கொள்ள முன் வர மாட்டார்கள். அவர்கள் தாங்களாகவே பதவியை ராஜினாமா செய்துவிட்டு வீட்டுக்குச் சென்று விடுவார்கள். அந்த இடங்களில் தகுதி அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நபர்களை வேலைக்கு அமர்த்தலாம் என்பதும், ஆனால் எல்லோருமே எங்கே வேண்டுமானாலும் வேலை செய்ய வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை விதித்தாக வேண்டும் என்பதும் என்னுடைய கருத்துக்களாகும்.

அதேபோல இந்தப் பழைய கிராம அதிகாரிகளில் 1970க்குப் பின்பு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் குறைந்த அளவில் தான் இருப்பார்கள். 5,000 பேர்கள் இருந்தால் இருக்கலாம், அவர்களைப் பதவி நீக்கம் செய்வதற்குப் பதிலாக நிரந்தரமாக ஏற்றுக் கொண்டு அவர்களை ஜில்லாவுக்கு ஜில்லா மாறுதல் செய்யும் சூழ்நிலையையும் உருவாக்கி விடுவோமேயானால், பலர் அவர்களாகவே வீட்டுக்குச் செல்லத் தயாராக இருப்பார்கள். எனவே, அந்த அடிப்படையிலே செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மாத்திரம் அல்லாமல், வருகிற ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் கல்வி ஆண்டு தொடங்குகிறது. பிள்ளைகள் பள்ளிகளில் சேர வேண்டிய வேலைகள் நிறைய இருக்கின்றன. அந்தக் காலங்களில் அவர்களுக்குத் தேவையான சர்ட்டிபிகேட்டுகள் வழங்க வேண்டி இருக்கிறது. மாணவ மாணவிகளை அலைய விடாமல் சர்ட்டிபிகேட் வழங்க ஏற்பாடு செய்வதற்கு வழிவகை செய்தாக வேண்டும் அங்கத்தினர் திரு கிருஷ்ணன் அவர்கள் கூடச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். 5 ரூபாய் 10 ரூபாய் பெற்றுக் கொண்டு சர்ட்டிபிகேட்டுகளை வழங்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். எல்லோரையும் கெட்டவர்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டு விட முடியாது. மிக நல்ல கர்ணம், V. M. களும் இருக்கிறார்கள். என்னுடைய பழைய தொகுதியில் உள்ள கர்ணங்களில் இரண்டொருபேர் அவர்களுடைய மறைந்த தாய் தகப்பன் பெயர்

1981 பிப்ரவரி 26] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

களில் டிரஸ்டுகள் ஏற்படுத்தி அதில் தங்கள் கைப் பணத்தைப் போட்டு ஏழைகளுக்குச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அதனை நான் அறிவேன். அரிசன மக்கள் யாராவது இறந்து விட்டதாகத் தெரிந்தால் உடனடியாகத் தேவையான பணத்தைக் கொண்டு போய் நேரிடையாக அவர்களுக்குக் கொடுத்த நிகழ்ச்சிகளை நான் அறிவேன். ஆகவே எல்லோரையும் குறை சொல்லி விட முடியாது. சில பேர்கள் லஞ்சம் வாங்கி அவர்களுடைய பதவிக்கே கெட்ட பெயரை உருவாக்கியிருக்கலாம். ஆனால் நல்ல அதிகாரிகளும் நல்ல ஷ. எம்., கர்ணமும் இருக்கிறார்கள். அதேபோல் தாலுக்காக்களில் வேலையே நடக்க முடியவில்லை என்பதும் எல்லோருக்கும் தெரியும். அங்கே இருப்பவர்கள், கிராம அதிகாரிகள் பதவியில் இல்லாததால், அந்த ஊழியங்களைச் செய்ய வெளியே சென்று விடுகிறார்கள். கிளார்க்குகள்கூட வெளியே சென்று விடுகிறார்கள். இதனால் பெரும் அளவில் வேலைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. கல்வி ஆண்டு வருகிறது. தாலுக்கா அலுவலகங்களில் நிறைய வேலை இருக்கும். ஆகையினால் அந்த அலுவலகங்களில் இருப்பவர்களுக்கு உள்ள வேலைப் பளுவிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்கிற முறையில் இந்தக் காலியாக இருக்கும் கிராம அதிகாரி போஸ்டுகளை விரைவில் பூர்த்தி செய்து விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், கிராம அதிகாரிகள் பதவி நீக்கம் சம்பந்தமாகப் போராடி சிலர் ஜெயிலில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும். அவர்கள் என்ன செய்து விடுவார்கள்? ஒன்றும் செய்ய மாட்டார்கள். அவர்களமீது இரக்கம் வைத்து அவர்களை விடுதலை செய்து மனிதாபிமானத்துடன் நடந்து கொள்வதுதான் இந்த அரசுக்குச் சரலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். கிராம அதிகாரிகள் மீது போடப்பட்ட வழக்குகளையும் வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கின்றேன்.

(பிற்பகல் 1.20)

* திரு. ஆர். நவந்தகிருஷ்ண பாண்டியன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களால், 13—11—1980 ஆம் தேதியன்று பிறப்பிக்கப்பெற்ற தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு பகுதிநேரக் கிராம அதிகாரிகள் பதவிநீக்க அவசரச் சட்டத்தின்மீது காந்தி—காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சி சார்பாக எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் என்ற பெயரால் இந்தப் பகுதிநேரக் கிராம அதிகாரிகள் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் இதைச் செய்த முறை சரிதானா என்பதைப்பற்றி மனிதாபிமானத்தோடு நோக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

[திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன்] [1981 பிப்ரவரி] 26

இன்றைய தினம் 24,000 கிராம அதிகாரிகள் பதவிக்கு ஒழிக்கப்பட்டு அதற்குப் பதிலாக 12,000 கிராம அதிகாரி பதவிகளாகக் குறைத்து இன்று மூன்று லட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் அந்தத்தேர்வினை எழுதியிருக்கிறார்கள் மூன்று லட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் அந்தத் தேர்வினை எழுதியிருப்பதால் 12,000 பதவி போக 2,88,000 பேர்களுக்கு மேல் இருப்பவர்கள் மனச்சோர்வு அடைகின்ற ஒரு சூழ்நிலை இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தவிர்த்து படிப்படியாக இந்தக் காரியத்தை நாம் செய்திருக்கலாம். ஒருவர் ஓய்வு பெறுகிறபோது அந்தப் பதவிக்குப் புதிதாக நியமிக்க வேண்டும் என்ற அந்த அடிப்படையில் செய்திருந்தால் அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாக இருந்திருக்கும். அதை விட்டு விட்டு அவசரச் சட்டம் என்ற பெயரால் கிராமங்களில் கௌரவமாக வாழ்ந்து வந்தவர்களை நட்டநடுநிசியில் காவல் துறையினரை வைத்துக் கொண்டு அவர்களிடமிருந்து கணக்குகளைப் பறிமுதல் செய்வது என்பது சரியான நடவடிக்கை தானா என்பதை தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

கிராம அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் எல்லோருமே நல்லவர்கள் என்றோ அல்லது எல்லோருமே கெட்டவர்கள் என்றோ சொல்லவியட முடியாது. கிராம அதிகாரிகள் மட்டுமல்ல. அதிகாரிகள் எல்லோருமே நல்லவர்கள் என்று சொல்லவியட முடியாது. எல்லாத்துறைகளிலும் தவறு நடக்கிறது. எனவே, குறிப்பாக கிராம அதிகாரிகள் மீது மட்டும் நாம் குற்றஞ்சுமத்துவது என்பது சரியானதல்ல. எனவே, அவர்களுக்குத் தகுந்த பரிகாரம் கொடுக்க இந்த அரசு கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

ஏற்கெனவே, தகுதி பெற்று அந்தப் பதவியில் அமர்ந்திருந்தவர்கள் ஏராளமான பேர்கள் இன்று பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படித் தகுதி பெற்றுப் பதவியில் அமர்ந்தவர்களுக்கு மீண்டும் வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும். வயது வரம்பு காரணமாக அவர்கள் அந்தப் பதவியைப் பெறமுடியாமல் இருந்தால் அவர்களுக்கு வயது வரம்பைத் தளர்த்தி அவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டும். இன்னும் மனிதாபிமான உணர்வோடு நோக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் தகுதி இல்லாதவர்கள் குடும்பத்தில் அவர்களுடைய வாரிசு யாராவது அந்தத் தகுதியைப் பெறுகிறவர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு அந்தப் பதவியைக் கொடுக்க வேண்டும். அதேபோல் எல்லாவித தகுதிகள் இல்லாமல் வேலை வாய்ப்பை இழந்து வேலையை விட்டு செல்கின்ற கிராம அதிகாரிகளுக்கு நஷ்டயீடாகக் கணிசமானத் தொகை கொடுக்க வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்ற அண்டை மாநிலங்களில் அதிகப்படியாகச் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள்,

1981 பிப்ரவரி 26] [திரு. ஆர். நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன்]

சில கிராம அதிகாரிகள் என்னைப் போன்றவர்களிடம் வந்து சொல்கின்றபோது நாங்கள் பதவியில் இருக்கும்போது இறந்தால் ரூபாய் 10,000 மாவது கிடைத்திருக்கும். இப்போது எங்களுக்கு அதுகூட இல்லை என்ற நிலை இருக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். ஆகவே இதையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு ரூபாய் 10,000க்குக் குறையாமல் அவர்களுக்கு தஷ்டயீடு கொடுப்பதோடு இன்றையத் தினம் அவர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளுக்காகப் போராடிய நேரத்தில் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கிராம அதிகாரிகளை விடுதலை செய்து அவர்கள் மீது போடப்பட்டுள்ள வழக்குகளை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, அமர் கின்றேன்.

3. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) பேரவையின் அலுவல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. இன்று கூடிய அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் எடுத்த முடிவிற்கிணங்க, பேரவை அலுவல்கள் கீழ்க்கண்டவாறு நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

27—2—1981 அரசு அலுவல்கள்—சட்ட முன் வடிவுகள்.
(வெள்ளிக்கிழமை)

28—2—1981 ஐ.
(சனிக்கிழமை)

1—3—1981 விடுமுறை.
(ஞாயிற்றுக்கிழமை)

2—3—1981 அரசு அலுவல்கள்—சட்ட முன்வடிவுகள்.
(திங்கட்கிழமை)

3—3—1981 தமிழ்நாட்டில் நிலவும் வறட்சி நிலைகுறித்து
(செவ்வாய்க்கிழமை) விவாதம்.

4—3—1981 ஐ.
(புதன்கிழமை)

5—3—1981 தனி உறுப்பினர் அலுவல்கள்.
(வியாழக்கிழமை)

[பேரவைத் தலைவர்]

[1981 பிப்ரவரி 26]

6—3—1981
(வெள்ளிக்கிழமை)

1. பேரறிஞர் அண்ணா தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகப் பணியாளர் நடத்தை விதிகளுக்கு திரு. உமாநாத் அவர்கள் கொடுத்துள்ள திருத்தங்கள்.

2. அரசு அலுவல்கள்—

(அ) தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு இன்றியமையாப் பணிகள் பராமரிப்புச் சட்ட முன் வடிவு—ஆய்வு செய்தலும் நிறைவேற்றத்தலும்.

(ஆ) மற்ற சட்டமுன் வடிவுகள்.

7—3—1981
(சனிக்கிழமை)

அரசு அலுவல்கள்—சட்ட முன்வடிவுகள்.

எல்லா நாட்களிலும் பேரவை வழக்கட்போல் காலை 9-00 மணிக்குக் கூடும்.

5. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி

(ஈ) பகுதி நேர கிராம அலுவலர்கள் பதவிகள் நீக்கச் சட்ட முன்வடிவு, 1981—தொடர்ச்சி

திரு. பொ. விஜயராகவன் தலைவர் அவர்களே, 1981-ம் ஆண்டு பகுதி நேரக் கிராம அலுவலர் பதவிகள் நீக்கச் சட்ட முன்வடிவின் மீது நான் சார்ந்திருக்கக் கூடிய ஜனதா கட்சியின் சார்பாக ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன். கிராமப் புறத்தினுடைய நிர்வாகத்தை முன்னேற்றம் செய்ய வேண்டுமென்ற அடிப்படையில், இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் பகுதிநேர அலுவலர்களை நீக்கி, முழுநேர அலுவலர்களைப் போட வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்தாலும், இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கின்ற முறையை நாங்கள் ஆதரிக்கவில்லை. காரணம், இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகின்றபோது, இதை ஒரு அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டு வந்ததை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். இதைச் சட்டமன்றத்திலே ஒரு மசோதாவாகக் கொண்டு வந்து, இதைச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் விவாதித்து ஒருமித்த ஏற்பாடாக இருந்திருக்குமானால், நல்ல ஜனநாயக மரபுப்படி இது நடந்திருக்கின்றது என்பதை நாங்கள் ஒத்துக் கொள்ள முடியும். அதற்குப் பதிலாக, மாற்று ஏற்பாடு செய்கின்ற வகையில், அளவிலே இதைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், உண்மையிலே முழுமையான அளவிலே ஒரு மாற்று ஏற்பாடாக இதைச் செய்திருக்கின்றார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை. இதனால்

1981 பிப்ரவரி 26] [திரு. பொ. விஜயராகவன்]

இன்றைக்கு கிராமப் புறங்களிலே நிர்வாகம் ஸ்தம்பித்துப் போய் இருக்கிறது. ரெவின்யூ நிர்வாகத்திலே மிகுந்த அளவிற்கு மக்கள் தொல்லைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவசரக் கோலத்திலே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது சரியல்ல. இதிலே மாற்று ஏற்பாடுகள் ஏதாவது இருந்திருக்குமானால், அதை வரவேற்றிருக்க முடியும். ஆனால், அவ்வாறில்லாமல், கிராமப்புறங்களிலே காரியங்கள் பாதிக்கப்பட்டு, அதனால்—மக்கள் படும் அவலநிலையையும், கஷ்ட நஷ்டங்களையும் எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்குச் சீர்திருத்தம் என்ற முறையிலே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லுகிறவர்கள், சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். 1970 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட விதிகளின் அடிப்படையில், பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் அன்றைக்குத் தேர்வு செய்யப்பட்டு, நியமிக்கப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். 1970 ஆம் ஆண்டில் முழுத் தகுதி, கல்வி மற்ற யோக்கியதாம்சங்கள் உள்ளவர்கள் அன்றைக்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். ஆனால், இந்தச் சட்டத்தினால் அவர்கள் வெளியே அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றார்கள். எங்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே கூட, ஏறத்தாழ 96 பேர்களுக்கு மேற்பட்டவர்கள் இந்தச் சட்டத்தினால் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் முழுத்தகுதியும் உள்ளவர்கள்; 1970 ஆம் ஆண்டிலே முழுத் தகுதியின் அடிப்படையிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். இவர்களுக்கு மீண்டும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும்; அவர்களுக்கு இன்றைக்குத் தேர்வுகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். இன்றைக்குத் தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகத் தேர்வு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களை இந்தத் தேர்வுக்கு உட்படுத்தாமல், முழுத் தகுதிபடைத்தவர்களை மீண்டும் இந்த வேலைக்கு நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வீட்டிற்கு அனுப்பக்கூடியவர்களை நஷ்ட ஈடு கொடுத்து அனுப்ப வேண்டும். அதற்கான திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்து, இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 27-ஆம் தேதி காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-29 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.